

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821.

Τήν 10^{ην} καί ἡμίσειαν π.μ. ὥραν τῆς Τετάρτης, 12^{ης} / 25^{ης} Μαρτίου 2015, ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπί τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 1821.

Ἡ Δοξολογία αὕτη ἀνεπέμφθη ὡς εὐχαριστία διὰ τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς πικρᾶς Τουρκικῆς δουλείας καί ὡς δέησις διὰ τήν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί τήν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἐθνομαρτύρων, τῶν ἀγωνισαμένων καί πεσόντων διὰ τήν ἐλευθερίαν ταύτην.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προέστη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ ἐνδεδυμένων μετ' ὠμοφορίου καί ἐπιτραχηλίου τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἀγιοταφитῶν δέ Ἱερομονάχων ἐνδεδυμένων δι' ἐπιτραχηλίου, συμμετέχοντος τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος στή Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετὰ συνεργατῶν αὐτοῦ, τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας Ἱεροσολύμων, Ἀγιοταφитῶν πατέρων καί μοναζουσῶν τοῦ Πατριαρχείου.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἠκολούθησε ἡ ἄνοδος τῆς Πατριαρχικῆς Συνοδείας, τῶν κωδῶνων κρουομένων, εἰς τό Πατριαρχεῖον. Ἐνταῦθα, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Ζαχαριουδάκης ἀπηύθυνε τήν κάτωθι προσφώνησιν αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοί Πατέρες,

κυρίες & κύριοι,

Ἡμέρα τιμῆς καί ἀναβίωσης ἱστορικής μνήμης γιά τό ἔθνος μας ἡ ἐπέτειος τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821. Ὁ ἀπανταχοῦ ἑλληνισμός εορτάζει, σήμερα, με αἶσθημα ἐθνικῆς υπερηφάνειας, τήν πλέον ἐνδοξη σελίδα τῆς νεότερης ἱστορίας του. Τήν μεγαλειώδη ἐξέγερσή του γιά τήν ἀποτίναξη του οθωμανικοῦ ζυγοῦ τεσσάρων ζοφερῶν αἰώνων καί τον υπέρ βωμῶν καί ἐστιῶν ἀγῶνα γιά τήν ἐθνική παλιγγενεσία. Τιμά τους ἀγωνιστές τῆς ἑλληνικῆς ἐπανάστασης, οἱ οἱοί με ἀπαράμιλλο ψυχικό σθένος καί ορθώνοντας τό ἠθικό τους ἀνάστημα, οδήγησαν στήν ἐλευθερία του λαοῦ, τήν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας καί τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας, ἐπαναφέροντας τήν ἑλλάδα στο προσκήνιο των διεθνῶν ἐξελίξεων καί διασφαλίζοντας τήν θέση που τῆς ἀξίζει καί τῆς ἀναλογεῖ στήν Ἱστορία.

Ἡ ἐξέγερση του '21 δέν ἀποτελέσε ἐνα τυχαῖο ἱστορικό γεγονός, ἀλλά τό ἀποτέλεσμα τῆς ἀξιοθαύμαστης στάσης του ἑλληνισμοῦ, ὁ οἱός, καθ' ὅλη τή μακρά περίοδο των σκοτεινῶν χρόνων που ἀκολούθησαν τήν πτώση του Βυζαντίου, κατόρθωσε να διατηρήσει τήν ἱστορική, πνευματική καί θρησκευτική του

ταυτότητα, συντηρώντας άσβεστη τη φλόγα για την ανάσταση του Γένους.

Ο Διαφωτισμός και η Γαλλική επανάσταση είχαν ανοίξει τον δρόμο στην Ευρώπη, ενώ μεγάλοι οραματιστές, όπως ο Αδαμάντιος Κοραής και ο Ρήγας Φεραίος, προετοίμαζαν πολιτικά το έδαφος στο εσωτερικό και ποιητές όπως ο Κάλβος και ο Σολωμός σφυρηλατούσαν το εθνικό φρόνημα. Έτσι, όταν οι συνθήκες ωρίμασαν και η Φιλική Εταιρεία αποφάσισε να κηρύξει την επανάσταση, το Γένος βρέθηκε έτοιμο και ενωμένο κάτω από το λάβαρο που ύψωσε στην Αγία Λαύρα ο Παλαιών Πατρών Γερμανός για τον υπέρ πάντων αγώνα.

Οδηγούμενοι από τα διδάγματα της ιστορίας τους, εμφορούμενοι από ύψιστα πατριωτικά αισθήματα και τιμώντας τις ιερές και απαράγραπτες παρακαταθήκες των προγόνων τους, οι Έλληνες έκαναν για μία ακόμη φορά το καθήκον τους. Αγwonίσθηκαν με ηρωισμό και αυτοθυσία για την πατρογονική γη. Το Έθνος αναδεικνυόταν, και πάλι, ως φορέας οικουμενικών αξιών και γινόταν προπομπός ευρύτερων εξελίξεων που θα καθόριζαν το μέλλον ολόκληρης της Ευρώπης και θα οδηγούσαν στην άνοιξη των λαών της.

Ο αγώνας ήταν άνισος, εναντίον μίας κραταιάς Αυτοκρατορίας και υπό άκρως αντίξοες διεθνείς συνθήκες, δεδομένου ότι την εποχή εκείνη κυριαρχούσαν στην Ευρώπη απολυταρχικά καθεστώτα και η πανίσχυρη Ιερά Συμμαχία, που σκοπό της είχε την καταστολή οιασδήποτε κίνησης εθνικής ανεξαρτησίας. Η επανάσταση, όμως, τελικά, επικράτησε χάρις, πρωτίστως, στην ηθική υπεροχή ενός λαού που είχε ακράδαντη πίστη στον δίκαιο αγώνα του για ελευθερία.

Πολλοί ήταν οι παράγοντες που συνέβαλαν στην αίσια έκβαση. Μεταξύ αυτών, κεντρικό ρόλο διαδραμάτισε, ασφαλώς, η Εκκλησία. Κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας αποτέλεσε κιβωτό του Γένους, όχι, μόνον, παρέχοντας καταφύγιο σε διωκόμενους αγωνιστές, αλλά, κυρίως, διαφυλάσσοντας την θρησκευτική πίστη και διατηρώντας τη γλώσσα, τη συνείδηση και την ελπίδα των Ελλήνων. Όταν δε εξερράγη η επανάσταση, ο κλήρος πρωτοστάτησε, καταβάλλοντας βαρύ φόρο αίματος, με μορφές όπως ο Παπαφλέσσας ή ο καλόγερος Σαμουήλ, ενώ ο απαγχονισμός του Οικουμενικού Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ καταγραφόταν στην Ιστορία ως θυσία ενός πρωτομάρτυρα του ξεσηκωμού.

Η 25^η Μαρτίου, στη συλλογική μας μνήμη και συνείδηση, είναι θεμέλιο της εθνικής μας υπόστασης και κορυφαίος σταθμός της ιστορίας μας. Αποτελεί ιερά παρακαταθήκη του Γένους και το βαθύτερο και ουσιαστικό μήνυμά της παραμένει αναλλοίωτο και πάντα επίκαιρο. Με εθνική ενότητα και ομοψυχία, εθνική αξιοπρέπεια, σεβασμό στις διαχρονικές αξίες και ιδανικά του Έθνους καθώς και πίστη στις αστείρευτες δυνάμεις και τις αρετές του Ελληνισμού, θα πρέπει και σήμερα να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία τις προκλήσεις των καιρών.

Η υπέρβαση της πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, από την οποία δοκιμάζεται σήμερα η χώρα μας, αλλά και των λοιπών εθνικών κινδύνων που ελλοχεύουν, απαιτεί ενότητα και συμπόρευση όλων των δυνάμεων του Ελληνισμού, συμπεριλαμβανομένης της ακμάζουσας Ομογένειάς μας. Ιδιαίτερα δε, οι απόδημοι Έλληνες των Αγίων Τόπων και της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής, προεξάρχοντος του πρεσβυγενούς Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, αποτελούν πολύτιμο εθνικό κεφάλαιο για τη συλλογική μας προσπάθεια.

Ευρισκόμενοι, σήμερα, στην Αγία Πόλη, ευχόμαστε ολόψυχα την εξεύρεση μίας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Παλαιστινιακού και την επίτευξη ειρήνης προς όφελος των λαών της πολύπαθης Μέσης Ανατολής, με την οποίαν ο Ελληνισμός συνδέεται με ιστορικούς δεσμούς.

Αποτίουμε, σήμερα, τον ελάχιστο φόρο τιμής στους άξιους θεματοφύλακες της ιστορίας μας και συνεχιστές των πνευματικών μας παραδόσεων. Στους πεσόντες για την ελευθερία του Έθνους. Στεκόμαστε με δέος μπροστά στο μεγαλείο της ψυχής τους, με ευγνωμοσύνη μπροστά στις θυσίες τους και με υπερηφάνεια μπροστά στον ηρωισμό τους. Τιμάμε την μνήμη τους και την προσφορά τους.

Η επέτειος της εθνικής μας παλιγγενεσίας είναι πηγή ελπίδας και αισιοδοξίας. Αποτελεί, όμως, και ημέρα περισυλλογής, ιδιαίτερα στις σημερινές κρίσιμες συνθήκες. Ας αναλογιστούμε και εμείς το δικό μας χρέος και τις δικές μας ευθύνες απέναντι στην Ιστορία μας και το μέλλον του Έθνους.

Ζήτω η 25^η Μαρτίου!

Ζήτω η Ελλάς!

Ζήτω το Έθνος!

καί ὁ Μακαριώτατος τήν κάτωθι προσφώνησιν Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιε Ζαχαριουδάκη,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐθνική ἐορτή ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἔχει ἐνταχθῇ εἰς τόν ἐνιαύσιον κύκλον τοῦ ἑορτολογίου τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο διότι ὁ ἀγών τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καί ἔθνους ἡμῶν κατά τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίδος καί δουλείας ἦτο ἀγών διά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστιν τήν ἀγίαν καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερίαν.

Ἡ εἰς Χριστόν πίστις μετά τῆς ἐν αὐτῇ συνούσης ἐλευθερίας ὑπῆρξε κατά κοινήν παραδοχήν καί ὁμολογίαν ἡ ἀκένωτος πηγή ἀντλήσεως ἠθικῆς καί θυσιαστικῆς δυνάμεως, ἀλλά καί αὐταπαρνήσεως ὑπέρ τοῦ ὑπερτάτου καί ὄντως θείου ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας τῆς «εἰκόνας τοῦ θεοῦ», δηλονότι τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, κατά τό παράγγελμα τοῦ Ἱεροῦ Παύλου: «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἧ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε στήκετε καί μή πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ. 5,1).

Ἡ Ἑλληνική Ἐπανάστασις τοῦ 1821 ὀρθῶς καί δικαίως ἐχαρακτηρίσθη «Παλιγεννεσία» τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τῶν Ρωμαίων, ὡς τοῦτο ἀναγράφεται ἑλληνιστί ἐπί τῶν τοίχων τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Καί τοῦτο, διότι κατά τήν τετρακοσιετῇ δουλείαν αὐτοῦ τό Χριστεπώνυμον γένος τέ καί ἔθνος ἡμῶν ἐδοκιμάσθη σκληρῶς. «Διῆλθεν διά πυρός καί ὕδατος καί τελικῶς ὁ θεός τῶν Πατέρων αὐτοῦ ἐξήγαγε τοῦτο εἰς ἀναψυχήν», κατά τόν ψαλμῶδόν, (Ψαλμ. 65, 10-12).

Ἡ τῶν Ἀγιοταφитῶν Γεραρά ἡμῶν Ἀδελφότης, συμμετέχουσα εἰς τήν ἐορτίον ταύτην πανήγυριν, τήν ἐκ τῆς τέφρας ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν σύσσωμος κατήλθεν

εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα καί ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν εἰς τόν σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί ἐπὶ τῇ τῷ ἔθνει ἡμῶν προσγενομένη θείᾳ Εὐχαριστίᾳ. Ἔτι δέ ἱκετηρίους ἐντεύξεις καί δεήσεις ἀνέπεμψεν ὑπὲρ αἰωνίου ἀναπαύσεως ἐν χώρᾳ ζώντων τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καί πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοῦ εὐσεβοῦς τε γένους καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων πεσόντων καί μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντων.

Ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων ἡμῶν Ἐκκλησία, καυχωμένη ἐν Κυρίῳ ἐπὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων εἰς τόν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἱερόν καί μαρτυρικόν ἀγῶνα πρεπόντως γεραίρει τὴν μνήμην αὐτῶν καί εὐγνωμόνως τιμᾷ τὴν νικητήριον ἐπέτειον τῆς Ἐθνεργεσίας τοῦ 1821.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον ἡμῶν καί εὐχαρίστως ἀναφωνήσωμεν

Ζήτω ἡ 25η Μαρτίου 1821!

Ζήτω τό εὐσεβές καί βασιλικόν ἡμῶν τῶν Ρωμαίων Γένος τε καί Ἔθνος!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης!

Καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/03/25/11183>

Ἦκολούθησε δεξίωσις πρὸς τιμὴν τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τόν χῶρον τοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προξενείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/BCyvcqjnvRw>

